

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIV.

GAZETA iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 A. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate oficiile postale din țară și din afară și la d-nii colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
Administrația, Piața Trare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

REDAȚIUNEA,
Administrația și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se întorc.
INSERATE
se primesc la Administrația în Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf., Nux. Angenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek, A. Oppelk Nachf., Anton Oppelk.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein, Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-közt).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garsoni pe o coloană 10 bani pentru o publicare.
Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

Nr. 268.

Brașov, Luni-Marți 4 (17) Decembrie.

1901.

Alegerile comitatense.

Astăzi se încep în totă țera alegerile de funcționari comitatensi (județeni), cari se fac, după-cum prescrie legea, pe timp de 6 ani de câtră membrii aleși ai congregațiilor comitatense. Vacanțele de Crăciun ale dietei s'au și început, numai pentru-ca deputații să potă pleca în cercurile lor spre a lua parte la agitațiunile electorale comitatense. Una din foile opoziționale maghiare susține, că deputații guvernamentali mai au și un deosebit interes de a fi de față la adunările comitatense, fiind-că mandatele lor stau în strinsă legătură cu administrațiunea județenă, căci decă comitatele n'ar fi guvernamentale, nici că ar mai exista majoritatea liberală de azi.

El lătită părerea, că alegerile de față, ce se califică cu cuvântul „restaurațiune“, (de funcționari) vor fi cele din urmă alegeri de felul acesta, deore-ce se crede, că, înainte de a expira cei șase ani, se va săvârși proiectata reformă a administrațiunei așa, că în viitor funcționarii administrativi nu vor mai fi aleși, ci numiți. Cum se va pută păstra și cum va pută dăinui autonomia comitatensă cu sistemul de numire, este greu a înțelege. Cu toate acestea se susține acesta de câtră factorii competenți dela ocărnuire, fără ca afirmările lor să afe creșământ la omeni cu judecată clară și nepreocupată.

Numai înainte cu câte-va zile ministru-președinte Szell, vorbind despre proiectele de lege, ce are de gând a-le presenta camerei cu privire la reforma administrativă, s'a declarat categoric ca aderent al principiului de numire a funcționarilor administrativi. El ar vré să susțină „în fond“ autonomia județenă, der numai așa, ca ea de fapt să nu mai existe pentru guvern, cu alte

cuvinte acesta să nu mai întâmpine nici cea mai mică piedecă din partea aședămintelor autonome comitatense.

Așa, firesce, puterea guvernului, care deja azi dispune aprópe absolut în comitate, va cresce, autonomia cea veche va ajunge să fiă de fapt cu totul anihilată și, ca multe altele în țera ungară, va figura în viitor numai ca simplă etichetă.

Szell însuși recunoșce, că alegerea funcționarilor este o foarte prețioasă parte integrantă a autonomiei comitatense, crede însă, că ea nu e o condițiune esențială și neapărată a Self-governementului. Ministru-președinte are în vedere numai ajungerea țintei de „a corăspunde cerințelor statului național maghiar“ și decă vrea, ca voința statului să se valideze pe toate terenele, „să nu existe nici un funcționar în țera, care să nu eșecute ordonanța unui ministru responsabil parlamentului“.

Acăsta însă i-se pare lui Szell nerealisabil cu funcționarii aleși. Tot așa de imposibilă pare însă susținerea autonomiei comitatelor pe lângă introducerea sistemului de numire a funcționarilor, fiind-că totă însemnătatea acestei autonomii a vechiului comitat constă numai în alegere, care, decă se va delătura, vor căde și ultimele ziduri ale „bastionelor“ de odinioară, pe cari s'a răzimat constituțiunea ungară, er centralizarea, la care se lucră de decă de ani cu atâta râvnă, va deveni mai perfectă decă a fost în periodul absolutist a lui Bach.

Opoziționali ungară speră încă în posibilitatea de a paralisa planurile de nimicire a autonomiei comitatense. Cine va mai pută contrasta însă cu succes asaltului, ce se face asupra ei, când azi deja și comitatele cele mai opoziționale de odinioară au ajuns cu totul în puterea guvernului?

Se mai fac alegeri, der și aceste

au devenit față cu ceea-ce a fost în trecut aprópe o parodiă, decă vom avé în vedere sistemul de candidare, ce se practică, și prin care în foarte multe casuri cei-ce au să fie liberi aleși, se impun de câtră fișpani corpului electoral.

Congresul catolic — spune „M. g.“ — își va ține ședințele dela 8 până la 15 Ianuarie 1902. Bărbații de încredere ai congresului au ajuns la o înțelegere cu guvernul în privința proiectului de statut a autonomiei. „Magyarország“ spune însă, că învoiala, ce s'a făcut, e de așa natură, încât catolicii, cari voesc serios autonomia, nu vor pută o primi. Drept aceea se crede, că în plenul congresului vor fi discuțiuni vii în jurul proiectului de statut.

Camera magnaților a debătut în ședința dela 14 Dec. proiectul de indemnizare și provisorul bugetar croat. Conte Ferdinand Zichy a justificat printr'un lung discurs punctul de vedere al partidului său, combatând proiectul de indemnizare și declarând, că nu-l votă. Au mai vorbit Ernusz Kelemen și baronul Podmaniczky pentru proiect, apoi ministru-președinte Szell, apărând proiectul, care la urmă a intrat majoritatea.

Sorțea pactului austro-ungar preocupă viu presa maghiară. După toate câte s'au petrecut în „Reichsrath“, abia decă mai potă fi speranță, ca proiectele pactului economic să fie votate de actualul parlament, și acesta din simplul motiv, că — după părerea acestor foi — „Reichsrath“ ul va fi dizolvat. Decă din nouăle alegeri nu va eși un parlament, care se voteze pactul, procedura cu dizolvarea se va repeta, până când forța de rezistență a parlamentului austriac va fi înfrântă. — Slabă mângăiere.

Situațiunea în Austria. „Politik“ din Praga scrie, că ministru-președinte Koerber continuă tratări cu partidele. Nici unul din membrii partidului feudal nu trage

la îndoială serioșitatea intențiunilor ministrului președinte. — La parlament s'a răspândit alaltaeri svonul, că guvernul ține să urgiteze tratările de învoială între Cehi și Germani, din care cauză ar voi, ca să amâne pe tómma viitoare desbătura pactului cu Ungaria, a tarifului vamal și a convențiunilor comerciale. În cazul acesta în Mai se vor întruni delegațiunile.

Majestatea Sa a primit zilele acestea pe un feudal, căruia i-a dis: „Decă cu parlamentul acesta nu ne putem feri, atunci va trebui să facem alt-ceva“. În privința acăsta deputații Bareuther, Schalk și soți au interpelat guvernul în ședința de Sâmbătă a parlamentului, somându-l să declare, decă este adevărată fama, că s'au făcut toate pregătirile pentru suspendarea constituției; mai departe, decă declarațiunea dela 9 Decembrie a lui Koerber s'a făcut cu învoirea corónei?

Dietele provinciale. O patentă împăratăscă dela 12 Decembrie convocă dietele provinciale din Austria-superioră, Moravia, Silesia și Goriția pe ziua de 24 Dec., dietele din Galiția și Stiria pe 28 Dec., er dietele Austriei-de-jos și Crainei pe ziua de 30 Dec.

Maghiarii în diplomațiă. Una din oficiosele unguresci anunță cu mare bucurie numirea a trei atașai noi maghiari de ambasadă. Din incidental acesta un diar guvernamental face calculul asupra numărului în care sunt reprezentați Maghiarii în diplomațiă austro-ungară. Dintre 8 ambasadori: 2 sunt Maghiari; între 20 consuli: 7 sunt Maghiari; dintre 3 ministri-residenți: 1 e Maghiar. Numărul total al Maghiarilor în diplomațiă esternă este azi de 14. Mai sunt încă 10 consuli maghiari, der aceștia nu aparțin strict diplomației, ci reprezintă numai interese comerciale.

Insultarea armatei austriace de câtră Chamberlain. Societatea „Deut. Wählerverein“ din suburbiile „Leopoldstadt-Brigittenau“ din Viena, a ținut în ziua de 12 Decembrie o întrunire de protestare în

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Îngerul.

De H. Sienkiewicz.

În orașelul Lupiskory, după înmormântarea Kalixtovei se ținut o vecernie, er după vecernie mai rămăseseră câte-va femei în biserică, și cântau obișnuitele cântec de pietate. Era pe la orele patru după amiază, însă fiind-că erna la acăsta oră încep a-se învelui ziua cu nóptea, în biserică era cam întunec. Altarul cel mare era deja acoperit de umbre negre. Nu mai vedeau, decă două lumînări în apropierea altarului, der lumina lor tremurătoare nu lumina, decă foarte slab aurăria porțiței și ceva mai sus picidorele figurei lui Christos, prin cari era bătut un piron mare. Capul acăstui piron se vedea ca un punct mare strălucitor de-asupra altarului. Din lumînările cele-lalte, pe cari le stînseseră nu de mult, se înalța un fum, care umplea spațiul cu un miros bisericesc de ceară.

Un cerșitor și un băiat mic își făceau de lucru la treptele altarului. Unul mătura,

er celalalt strîngea covorul de pe trepte. De câte-ori femeile își intrerupeau cântecul, se aușia șoptitul plin de ciudă al cerșitorului, care înfrunța pe băiat, séu bocănitul vrăbiilor pe cercevelele ferestrilor acoperite de zăpadă; păsărelelor li era afară frig și erau flămânde.

Femeile ședea în băncile dela ușă. Acolo ar fi fost încă și mai întunec, fără cele câte-va lumînări de séu, pe cari și-le aprinseseră femeile, ca să potă ceti în cărțile lor de rugăciuni. Una dintre aceste lumînări își arunca lumina asupra praporului de lângă banca cea mai apropiată, pe care era reprezentat iadul cu para focului, cu păcătoșii și cu diavoli. Pictura de pe cei-lalți prapori nu se putea distinge.

Femeile nu mai cântau, ci mormăiau numai cu glasuri obosite, somnurose un cântec, repetând mereu refrenul:

„Și când va sosi césul morții
Rogă-te pentru noi la fiul tău“...

„Fiul tău“...

Acăsta biserică acoperită de amurgul serei, praporii fixați la capetele băncilor, fețele veștede ale femeilor bătrâne, flacărele lumînărilor, cari nu răspândiau lumina,

decă câte într'un cerc foarte restrîns, produceau peste tot o impresie sombră, chiar înspăimântătoare. Cântecul trist al morții se potrivea de minune în acest tablou.

Din timp în timp amuția cântecul și una dintre femei se ridică în bancă și rostia rugăciunea: „Născătoare de Dumneșu, feiioră buoră-te, ceea-ce ești plină de dar“..., er cele-lalte terminau: „Prea sfântă Maria, Maica lui Dumneșu, rogă-te pentru noi păcătoșii, și acum și în césul morții noastre — Amin“. Fiind-că însă astăzi era ziua înmormântării Kalixtovei, după fiă-care „Născătoare“ se adăoga: „Dă-i dómne pace veșnică și lumina să-i lumineze pururea“.

Măriora, fiica repausatei, ședea în bancă, alătura de-o femeie. Pe mormântul mamei sale, afară în țintirim, cădeau tocmai fulgii de zăpadă môle și încet, copila însă n'avea nici de ce an, așa, că părea a nu pricepe nici perderea, ce o îndurase, nici compătımirea, ce a produs-o la femei mórtea mamei sale. Fața ei mititică, cu ochii albaștri, își păstrară liniștea copilărescă, ba chiar un fel de seninătate indiferentă. În trăsăturile ei nu se reflecta, decă o ușură nuanță de curiositate, nimic

mai mult. Cu gura căscată se uita ea când la praporul ou păcătoșii din iad, când la întunerecul din fundul bisericeii, când la vrăbiile dela ferestri.

Ochii ei nu esprimeau nici o gândire, er femeile mormăiau cu glasurile lor somnurose, deja pentru a de cea-ora:

„Și când va sosi césul morții“.

Măriora își suicia codițele perului său, cari se lăsau jos pe spate, ca nisce codițe de șorece, nu mai marl. Ea încep să se plitisească. De-odată însă își îndreptă atențiunea spre cerșitor.

Acăsta se opri în mijlocul bisericeii și încep să tragă de funia noduroasă, ce atârna din plafond. El trăgea clopotul pentru sufletul Kalixtovei, făcea însă acest lucru în mod mechanic gândindu-se, de si gur, în altă parte.

Sunetul clopotului era în același timp semnalul, că vecernia s'a sfârșit. Femeile au mai repetat odată, pentru ultima oră, rugăciunea lor pentru o mórte ușură și apoi au eșit din biserică. Una din ele ducea pe Măriora de mână.

„Kulikova“, dișe o altă femeie, „ce ai de gând cu fata?“

sala lui Swoboda din Prater. Convocarea la această întrunire era concepută în următorii termeni: „Chamberlain, ministrul engles, priocinitorul războiului sud-african într'un discurs public a ridicat acuzația, că soldații austriaci au săvârșit asemenea crimițe în Bosnia-Herțegovina, ca și soldații englezi contra Burilor. Contra acestei insulte ne mai auzite, trebuie se protestăm în mod solemn“. La întrunire s'au prezentat numeroși veterani și invalizi. S'a votat o rezoluțiune, prin care se condamnă modul de a purta război al Englezilor, și se protestează cu indignare contra comparației făcute de Chamberlain în privința purtării soldaților austriaci, pe cari Ch. îi pune pe o linie cu soldații englezi, regretând în același timp, că nu s'a făcut până acum protest din partea competentă“.

Legea de presă în Serbia. În Serbia se discută actualmente asupra legii de presă. Noul proiect abrogă cauziunea și prevede confisoarea unui diar numai în cazul, când se insultă regele și casa domnitoare sau când cetățenii sunt îndemnați la revoltă. Opoziția combate mai cu seamă §. 7, în care se stabilesc calitățile, ce trebuie să le aibă redactorul responsabil. După acest proiect redactorul responsabil trebuie să aibă aceleași calități, pe cari le cere art. 67 al constituției pentru dreptul electoral pasiv, adică să fie: 1) cetățean sârb, având toate drepturile civile și politice, 2) Etatea de 30 ani, 3) Să locuiească permanent în Serbia, 4) Să știe ceti și scrie și 5) În caz, când a absolvit vre-o facultate, să plătească trei-deci franci contribuție directă, decât nu e absolvent, șese-deci. Legea anterioară pune condiția, ca redactorul, să fi absolvat o facultate. Pedepsele variază de la o lună până la cinci ani arest, amenzile de la 300—2400 franci. Pentru calomniile și insulta suveranilor străini și a reprezentanților lor sunt stabilite numai pedepse de arest. Censura ziarelor străine se menține, redacțiunile însă și bibliotecile primesc ziarele străine fără censură.

Espectările unui Săciu.

Un Săciu din Ciuc se adresează cu o scrisoare către d-l Koós Ferencz, președintele societății „Székely Társaság“ din Brașov, în care îl roagă să intervină la un ferar său un lăcătuș din localitate, să primască ca ucenic pe un băiat de Săciu în etate de 15 ani.

În introducerea scrisorii însă, Săciul nu se poate răbda, să nu atace nițel și pe Românii. Așa e felul lor. Eită ce dice desamintitul „patriot“: „Cu bucurie am aflat, că ați înființat în Brașov societatea „Székely Társaság“ cu scop de a da învățatură fetelor de Săci și să plasați baietii de Săci pe la măestri din Brașov. Bună idee e această, căci eu m'am dus odată în Brașov

în atelierul unui ferar și am văzut, că toți ucenicii lui erau valahi. Am întrebat, care este cauza, că ține numai ucenici valahi? Mi-a răspuns, că nu găsește uguni“.

„Urmarea acestui lucru va fi, că măestrii valahi vor scote de pe piață pe măestri maghiari. Vor păți, cum a pățit fiertatul Sandor Iozsef, care a fost ferar în Bucuresci. A învățat pe un băiat valah ferăria. Părinții i-au deschis atelier. Și cine s'a făcut cel mai mare dușman al Ungurilor, decât tocmai acest băiat, pe care l'a învățat Sándor! Injura pe Maghiari și chiar și pe fostul său stăpân, că ce caută în țera lui? Cât a fost ucenic, a învățat unguresce, însă după-ce părinții i-au deschis atelier, nu mai voia să vorbescă un cuvânt unguresce. El a fost cel mai învesunat membru antimaghiar al „Ligei“.

„Un alt ferar din Bucuresci, repausatul Salamon János, mereu ne spunea: „Nu vă luați dușmani în casă!“ — Un al treilea ferar din Bucuresci, fiertatul Málnási Lajos, primise de asemenea un ucenic român, d'ér vedând, că nu ese cu el la cale, i-a spus: „Măi Tudorache, eu nu pot suferi un Român în atelierul meu“ și l'a isgonit.“

Scrisoarea această o publică fôia maghiară din localitate. În același număr însă și pe aceeași pagină numita fôie se ocupă de stările etnice din Bănat, arătând, că acolo Germanii, Sârbii și Românii se agită.

Relativ la Românii scrie în special:

„Într'un mod abia observabil, însă pentru cel-ce privește lucrurile cu atențiune, totuși în mod bătător la ochi „invadază aici valahimea. Așa de pildă, în Kikinda, înainte cu 10 ani nu erau mai mult decât 400 suflete de Valahi, astăzi sunt 1000. Tot așa se înmulțesc și în împrejurimi. Contra acestui potop, unicul și cel mai puternic zăgaz ar fi Germanii maghiariști și patriotici“.

Cum se înmulțesc „Valahii“ se vede mai bine în Nagy Szt. Miklos unde cu 30—40 ani înainte Valahi nu erau de loc, ci numai Germanii, Sârbii și Maghiarii, ér astăzi majoritatea locuitorilor este valahă. Sentinelele lor au pătruns până la Panciova, unde înainte cu 10 ani nici nu se știa, că există Români“.

* * *

Ne pare bine, că fôia maghiară constată și ea înmulțirea pe cale naturală și deci reală a elementului românesc. Este un proces firesc acesta, inerent forțelor expansive ale neamului nostru. Șoviniștii ar trebui să țină socotela de el și să renunțe a căuta să-l impedece pe căi meșteșugite. O asemenea luptă este „lupta contra morilor de vânt“, din care ne-a oferit un nostim detail și scrisoarea Săciului din Ciuc.

Din străinătate.

Relațiunile dintre Franța și Germania. „National Zeitung“ ocupându-se de cestiunea unei apropieri franco-germane, observă următoarele: „O apropiere sinceră a Franței de Germania nu se poate face, decât în numele păcii și spre scopuri pacifice; o alianță ofensivă a celor două națiuni în contra unei a treia, e esclusă. O provocare a Angliei nu este nici în interesul Franței, nici în al Germaniei. Dacă s'ar pute menține în chip durabil simțăminteile amicale, ce au domnit în relațiunile franco-germane atât în timpul espozității, cât și al turburărilor din China, atunci încetul cu încetul s'ar stabili între Francezii și Germanii acele raporturi amicale și de bună vecinătate, cari și fără vre-un tratat scris, ar fi garanția cea mai sigură a păcii universale și cea mai puternică temelie a dezvoltării progresive a culturii europene în contra tuturor planurilor de dominațiune“.

„Berliner Neuesten Nachrichten“ scrie: „Nu e ceva întimplător, că cei mai însemnați bărbați de stat din a treia republică, Gambetta și Ferry, au pus mare preț pe amicala desfășurare a relațiunilor dintre Franța și Germania. Amândoi ajunseră la convingerea, că interesele vitale ale popoului francez desemneză cu o logică strinsă calea această croită de el. Fantasiile despre o triplă alianță germano-franco-rusă în contra Angliei, nu vor găsi nici dincoace de Voghezii nici un sprijinitor serios, din contra sunt multe posibilități în cari o comună procedură din când în când ar pute avé ca urmare rezultate favorabile pentru toți participanții — posibilități, cari în viitor vor lipsi tot atât de puțin, pe cât de mult au lipsit în trecut“.

Politica economică a Italiei. Camera deputaților italieni a discutat moțiunile privitoare la condițiunile economice ale portului Neapole și ale provinciilor meridionale. Președintele consiliului de miniștri a relevat măsurile luate în favoarea Neapolului și a adăugat că, în ce privește tratatele de comerț, guvernul speră să le încheie pe acele cu Germania și Austro-Ungaria în condițiuni avantajoase pentru produsele agricole italiene. În acest scop guvernul studiază întocmirea unor tarife vamale, pe care să le aplice eventual tarifelor vamale străine, pentru a apăra produsele naționale. Zanardelli a exprimat tot-deodată speranța, că și cu Rusia se va ajunge la o înțelegere pentru încheierea unui tratat de comerț.

Argentina și Chili. Se pare, că în Argentina și Chili se pregătesc evenimente grave. Camera din Buenos-Ayres a votat creditele cerute de guvern pentru mobilizarea milițiilor, ér guvernul din Valparaiso a publicat decretul, prin care se chemă sub arme 30,000 de recruți din armatele teritoriale.

Agitațiile polonese. După agitațiile polonese din Austria și Rusia, s'au început agitații și în Germania. Studenții poloneși din Berlin convocă adunări. Ei au trimis deputaților poloneși din „Reichstag“ o vie protestare pentru chipul moderat, în care au interpellat guvernul asupra agitațiilor polonese.

Părechia regală sârbescă în Viena. O scire telegrafică din Belgrad spune, că se urmăzează între curtea sârbescă și curtea din Viena tratări cu privire la visita, ce ar dori s'o facă părechia regală sârbescă la Viena, după reîntoarea sa din Petersburg. În Belgrad se crede, că regele și regina vor participa la festivitatea desvălirii monumentului ridicat în amintirea lui Milan în Cruședol, și că de acolo vor merge direct la Viena.

SCRIRILE DILEI.

— 3 (16) Decembrie.

Congregațiunea comitatului Brașov, în care se vor face noile alegeri de funcționari pe șese ani, se va ține după-cum am mai amintit, Mercurii în 18 Dec. st. n. Momentuositatea acestui act pretinde ca membri români să se infățișeze în număr complet la adunare.

Un circular. „Unirea“ din Blăși publică în fruntea numărului dela 14 Decembrie un articol intitulat „La apel“, în care spune, că Consistoriul archidiecezan din Blăși s'a ocupat de conferența convocată de căi-va preoții români uniți pe diuna Sf. Nicolae la Blăși în cauza congrueli. În circularul amintit se recunoșce îndreptăcirea nemulțumirii clerului față de felul cum e ajutorat din partea statului; se recunoșce și dreptul clerului de-a discuta cestiunea această pe or-ice teren legal bisericesc, — d'ér în vederea faptului, că Ordinariatul continuă pertractările pentru o regulare de finitivă a cestiunii acesteia atât de ardentă, circularul sfătuesce clerul să se abțină dela or-ice fapte, cari în loc de-a promova rezolvarea cauzei, ar pute numai s'o compromită.

Pentru meseriașii noștri. Eri d. a s'a ținut a doua prelegere pentru meseriașii noștri. De astă-dată d-l profesor I. C. Panțu a făcut o scurtă espunere asupra importanței scrierilor lui I. L. Caragiale și drept ilustrare a celor spuse de d-sa, a citit din volumul de curând apărut „Momente“ piesele: „Cănuță — om suicit“ și „Două loturi“. Lectura a fost cu mult interes ascultată de numeroșii asistenți.

Cestiunea tricolorului în Bălănt. Pertractarea începută în 5 Dec. u. — pre-cum am raportat după „Drapelul“ — s'a continuat și terminat Mercurii în 11 Decembrie u. Cu ocaziunea pertractării acesteia

„Ce să am de gând? Fata se duce la Leszczyniec. Wojtek Margula, care a venit aici la poșta, o ia cu sine“.

„Și ce o să facă mititica în Leszczyniec?“

„Ce să facă, ceea ce a făcut și aici. Trebuie să se ducă, de unde a venit. O să-o primescă pe biata orfană la curte, unde pôte o vor îngădui să se culce într'un colț al sufrageriei“.

Astfel vorbind trecură femeile piața și intrară la crâșmă. Se făcu întunerec. Era o vreme liniștită de iernă, ceriul acoperit de nori, aerul era umed și încăroat cu zăpadă môle. Din streșine picura apă, jos glod amestecat cu zăpadă și paie. Orașelul avea infățișare sâracăcioasă, întocmai ca și biserica. Ici și colo se vedea lumină prin ferestre. Circulația ômenilor a încetat, ér în cârciumă un flășnetar cânta un dans țărănesc.

Flășnetarul cânta numai să ademenescă mușterii, căci în cârciumă nu era nimeni. Femeile intrară, beură un păhărel de rachiu, ér Kulikova dădu și Mărierei o înghițitură, d'icând:

„Bé și tu, căci tu ești o biată orfană. Nimeni nu-ți va arăta de acum iubire“.

Cuvântul orfană reaminti femeilor mórtea Kalixtovei. Una din ele d'ise:

„Inchin d-tale, Kulikova! Mai bé un păhărel. O, draga mea, din clipita ce o atinse dambiana, nu s'a mai mișcat. Inainte de a fi sosit părintele, să-i dea grijaia, era deja rece“.

Kulikova răspunse:

„Eu am spus-o înainte, că nu mai are mult. Dumineca trecută, când veni, i-am d'is: „Ei, Kalixtova, Kalixtova, mai bine ar fi să dai pe Măriora la curte“. — „Atâta copil am și eu și nu o dau de lângă mine“. Par' că ar fi avut însă nisce presimțiri, căci începă a suspina, apoi se duse în cancelaria primarului să reguleze actele. A trebuit să plătescă patru zloți și șese grosițe, d'ér a spus: „Pentru copila mea îi plătesc cu plăcere“. Vai, draga mea! Ochii îi erau eșțiți din cap și după mórte i-au eșit și mai tare. Ori cât ne-am dat silința să-i închidem, n'am reușit. Ômenii spuneau, că se uită și după mórte la sêrmana copilă“.

„Vai, cât de trist lucru! Să mai bem o porție!“

Flășnetă cânta înainte. Femeilor le veni o dispoziție de exaltare. Kulikova repeta mereu cu glas măhnit: „Of, sêrmana

ființă! Sêrmana ființă!“ ér uneia dintre ele îi veni în minte mórtea repausatului ei bărbat.

„Când și-a dat sufletul a suspinat așa, a suspinat, a suus-pii-naat, a suus-pii-naat“ și întindea vorba, trecând la tonul boicior, apoi la tactul flășnetei, în sfârșit se prinse de mijloc și cântă după melodie:

„A suspinat, a suspinat, a suspinat.
Oi ta dana — a suspinat“.

De-odată începă să plângă amar, dădu flășnetarului șese grosițe și mai béu un păhărel. Kulikova era cuprinsă și ea de emoțiune și de milă pentru biata copilă.

„Însemnă-ți bine, sêrmană orfană“, esclama ea, „ceea-ce a spus părintele, când a prohodit pe mă-ta, că un inger stă de pază la capul tău“.

Aici se opri srbit, se uită mirată în jurul său și apoi continuă cu o energie neobiceinuită: „Și decât eu spun, că-i inger, apoi se scoiți, că-i inger“.

Nimeni nu o contradicea. Măriora clipa din sêrmanii și ignoranții ei ochișori și se uita cu atențiune la vorbitoare. Kulikova vorbea mai departe:

„Tu ești o biată orfană și satana nu

pôte să se apropie de tine. Asupra orfanilor veghează un inger. Ține de ce grosițe. Și decât ar trebui să te duci pe jos la Leszczyniec, tu vei nimeri, căci el te va călăuzi“.

Cealaltă cânta:

„In umbra aripilor sale te va adăposti,
Sub aripile sale vei dormi liniștită“.

„Tac! din gură!“ strigă Kulikova. Apoi întorcându-se spre fată:

„Știi tu, prósto, cine te păzesc pe tine?“

„Ingerul“, răspunse copila cu glas dulce.

„Of, oof, tu sêrmană orfană, tu cine șica mea, tu vermușor nenorocit! Un inger cu aripi“ — d'ise Kulikova stăpânită de emoțiune, apoi strinse copila la sinul său.

Fata începă să plângă.

Cârciumarul dormia deja somnul celor fericiți în dosul unui butoiu, la ferștele luminărilor de seau au început să formeze noduri, flășnetarul încetă de a cânta, căci ceea-ce vedea îl amusa de cale afară.

(Va urma)

fost ascultat și turtarul Maxim din Balint, care a împărțit oălețele stegulețele și căruia i-le-au înapoiat după paradă. Turtarul Andrei Maxim a fasonat, că acusatul Vasile Drinov a comandat la dăusul stegulețele pentru banderiu, fără de a dispune însă de ce coloare să fie. Când s'a apucat de lucru, a venit la dăusul măsurul satului — scrie „Drapelul“ — și consultându-l în privința colorilor din cari să compună stegulețele, a ales hărțile roșu, galben și albastru. Acesta e esența fasiunii, pe baza căreia apoi a susținut plenipotențialul procuraturii acusa. Apărătorul Coriolan Bređicianu demonstră, că acusa nu are nici un substrat. Judecătorul Aladar Kormos a pronunțat apoi sentința, prin care a găsit pe toți acușaii vinovați de contravenția pe motiv, că ascosc „stăguriile unui stat străin cu tendință demonstrativă“. Vasile Drinov ca vinovatul principal e condamnat la 2 zile reclusiune și 10 corone amendă, ér George Bublea, Iordan Ciosa, Petru Dismănescu, George Șelariu, Stefan Șelariu, Ioan Lazar și George Ionescu sunt condamnați la câte o zi reclusiune și câte 5 corone amendă. Toți acușaii au anunțat apel contra sentinței.

Testament dispărut. Un proces interesant s'a deschis acum în fața tribunalului din Arad din cauza moștenirii, ce a rămas după repausatul Antonescu, fost președinte pensionar al scaunului orf. comit. Caranseverin. Procesul este pendent între episcopii de Arad și Caransebeș de-o parte și între rudele repausatului de altă parte. Antonescu a lăsat celor două episcopii suma de 80.000 corone, ér rudelor 20.000 cor. După înmormântare s'a observat, că testamentul a dispărut. S'a găsit numai conceptul original, care însă nu e recunoscut de către moștenitori. Despre conținutul testamentului dispărut au cunoscut numeroase persoane — spune „D. T. für Ungarn“.

Nou director financiar. Secretarul dela ministerul de finanțe Szentli Balint a fost numit director financiar în Brașov. Postul director Fekete Beő a fost transferat la Solnoc.

Principele Carol și charta țării. În Septembrie trecut A. S. R. principele Carol și a manifestat dorința de a poseda o chartă a României lucrată de institutul geografic al armatei. Pentru a satisface acestei dorințe a tinerului principe, d-l general Brătianu, directorul acestui institut, a făcut să se graveze o chartă specială și a trimis A. S. R. 5 exemplare. Principele i-a răspuns: „Castelul Foișor. Am primit charta țării în 5 exemplare. Mulțumesc. — Carol“. Generalul Brătianu a decis de a se înocara această scrisoră și a se așeza în salonul de recepțiune al institutului geografic.

Pensionarea baronului Dóczy. Soireea, pe care am adus-o și noi despre pensionarea baronului Dóczy, șef de secție în ministerul de externe, se adevărește. „P.H.“ publică următoarele date din acest incident: „D. este actualmente de 56 ani și a stat 34 ani în serviciul statului. El a fost numit de contele Andrassy concipist la consiliul de miniștri (1867). Contele Andrassy trecând la ministerul de externe, l'a luat cu sine, avansându-l la rangul de secretar ministerial. La 1896 fu numit șef de secție în biroul literar (jurnalistic). Cum că Dóczy a dezvoltat o activitate merituosă, se vede și de-acolo, — dice „Pesti Hirrap“ — că Majestatea Sa l'a făcut întâiu nobil și pe urmă baron, decorându-l și cu înaltele ordine Francisc Iosif crucea de mijloc și corónă de fier cl. II. Regretăm, că ministerul de externe pierde o putere atât de însemnată, de altă parte însă ne bucurăm, căci baronul Dóczy va avea acum mai mult timp de a se ocupa cu literatura maghiară“. — Cine dorește detalii asupra carierei lui Dóczy, să recetească foiletonul din nr. 256 al „G. T.“.

Tablou istoric. Profesorul Eugeniu Voinescu, pictorul ale cărui marine vădese un talent foarte apreciat chiar de specialiștii străini, a terminat un mare tablou istoric. El reprezintă *Intrarea triumfală a lui Mihail Vitezu în Alba-Iulia în Noembrie 1595.*

Închiderea seminarului gr. cat. din Lemberg. Arhiepiscopul rutean din Lemberg contele *Stepanski*, care a sosit la începutul săptămânei trecute din Roma, a dispus imediat *închiderea seminarului gr. cat.* rutén pe motiv, că alumnii seminarului încă au participat la demonstrațiunile anti-germane puse la cale de studenții universitarilor din Lemberg.

Regularea Oltului. Ministrul Darányi a ordonat, ca în timp de cinci ani să se facă planurile regulării tuturor riuurilor navigabile. Cu acestelucrări a fost însărcinată o secție anume în ministerul agriculturii. Din părțile ardeleni s'au pus întrebări de către mai mulți, de ce nu e luat și Oltul în planurile regulării? Diarul „Bud. Lev.“ aduce scirea autentică, că planurile regulării Oltului sunt deja terminate, dér nu se pot realiza, până ce România nu va lua în program regularea Oltului pe teritoriul său. Pentru-că regularea trebuie începută dela gurile sale. Fără această regularea din partea Ungaria ar fi zădărnica.

Esperimente de tir cu nouele tunuri. Dilele aceste s'a făcut pe platoul dela Cotroceni (București) o serie de experimente de tir cu nouele tunuri, și aceste experimente au dat escelente rezultate. Ministrul-președinte și ad. int. de război D. Sturdza, ministrul I. Brătianu și toți oficerii superiori ai garnisonei din București au asistat la mai multe din aceste experimente.

Scire literară. D-l A. Todoran, proprietar de tipografie în Gherla, face cunoscut, că va scote în broșură novelele d-lui *V. R. Butăcescu*. Volumul I s'a pus deja sub tipar, va cuprinde cel puțin 18 oăle, și costă 1 cor. 60 bani, plus porto 20 bani. Cei cari doresc a-și procura novelele acestea, să se adreseze tipografiei „Aurora“ Gherla.

Făina română e tot mai mult prețuită în Turcia. Camera otomană de comerț din Constantinopol a constatat în mod oficial, că grăul din România face mare concurență grăului din Anatolia. Mai mult, noul regulament al brutăriilor din Constantinopol obligă pe brutarii de-a nu întrebuița decât făina română, rusă și indigenă.

„Gruss aus Kronstadt“. Foile ungurești din Pesta iau cu mare mâhnire șovinistă notiță despre un „scandal german în Ungaria“, scandal făptuit de „Buchdruckerei Herz in Kronstadt“. Tipografia aceasta a tipărit o ilustrată, reprezentând pe un German, care refugiându-se urmărește pe trei „Maghiari viteji“ și isbind cu sabia asupra unuia din aceștia. Ca text explicativ ilustrata spune: „Heldentod des Kronstädter Stadtrichter Michael Weiss, am 16 October 1612 in der Schlacht bei Marienburg gegen der Fürsten Gabriel Bathory“. „Bud. Hirrap“ e grozav de mâhnit, că în „Brassó magyar királyi város“ se pôte întâmpla așa ceva.

Războiul din Africa-de-Sud.

Depeșele englese au anunțat cu data de 5 Decembrie surprinderea mai multor lagere de ale Burilor, cu care ocaziune s'ar fi făcut prizonieri 250 de Buri. După scirile „Biroului de informații sudafrican“ étă cum se prezentă lucrurile în realitatea lor:

„Scirea dată despre surprinderea făcută unui lagăr de Buri lângă *Oshok*, cu care ocaziune s'ar fi prins 91 de Buri „luptători“ și 25 femei cu caré și cu vite, se reduce la surprinderea și ridicarea unor moșnegi, femei și copii, ce se aflau în lagărul de refugiați dela frontiera din Swaziland. Tot așa stau lucrurile și cu surprinderea lagărului dela *Nylstroom*, pe linia Pretoria-Pietersburg, unde se dice, că ar fi fost prins 93 (după Kitchener 104) de „luptători“ buri. În realitate Englesii și aici au dat numai peste nise moșnegi, femei și copii din comanda lui Badenhorst. „Luptătorii“ părăsiseră cu mult înainte lagărul și s'au unit cu comanda lui Beyer“.

Biurul mai raportază următoarele: Generalul *Ian Celliers*, unul din acei

rengați, care acumă servește pentru plata lui Iuda ca spion al Englesilor, a intrat cu întreg corpul său în cursa lui *Ben Viljoen*. La ordinul lui *Botha*, în viitor toți voluntarii acestui corp vor fi pedepsiți cu morțea. Ben Viljoen a ascuns într'o prăpastie o giră de vite și când căpitanul *Celliers* cu bandiții săi s'a aruncat asupra vitelor ca țânțarul la miere, a fost ucis împreună cu aproape toți oamenii săi. Vr'o 15 din aceștia, cari au scăpat de morțe după primele salve și cu brațele ridicate spre cer au implorat grație, au fost de asemenea împușcați.

Jidovii și războiul din Africa-de-sud.

Diarul „D. Z.“ din Viena publică nise amănunte asupra rolului odios, ce l'au jucat bancherii jidovi în Transvaal:

La 1889 președintele Krüger se temea, că Englesii vor pune mâna pe Swaziland. Bancherul *Veil* și tovarășii săi, aflând de acesta au cumpărat pe tăcute dela căpeteniile din Swaziland concesiuni din belșug și le-au oferit apoi președintelui pentru răscumpărare, cu scop, ca acesta să pôte avé un titlu, pe baza căruia să pôte cere anexarea țării Swaziland la statul de Transvaal. Veit și tovarășii lui au obținut concesiunile dela ignoranții Negri cu obiceiurile prețuri de rachiu, acumă însă cereau dela președinte nu numai un milion de mărci, dér pe deasupra și o sumedenie de concesiuni prețioase în toate orașele Transvaalului. Președintele creșdend, că jidanii cine scie ce servicii mari au făcut statului, le-a acordat cererile. Transacțiunea acesta a format baza bogățiilor nemăsurate ale jidovilor.

Cât de bine s'au scuit încuibă în Transvaal acești bandiți, arată următoarea listă de concesiuni, pe cari le-au obținut bancherii *Wernher, Veit & Co.* în asociație cu *Eckstein* în urma escrocheriei din Swaziland: Concesiunea băncii naționale, monopolul monedelor, monopolul ferului, monopolul cementului, concesiunile apei, luminatului, tramvaielor, ca să nu vorbim de partea, ce o aveau la mine.

Probabil, că tovarășii au ajuns într'aceea la convingerea, că președintele Krüger a primit veste de șarlatanile lor, s'en, că cel puțin a devenit bănuitor și că nu le va mai da pe viitor carte blanche, ca mai înainte. Atunci s'a hotărât, pre cum se vede, în *marele consiliu jidovesc*, să se facă război. În cel mai rău cas, ei vor verde pe un timp ore-care venitele lor, căci capitalele uriașe, ce le adunaseră, le transportaseră deja în Anglia, unde le aveau în siguranță.

Ei jucau așa-dér rolul de prieten în amândouă partidele. Președintelui i-au sugerat convingerea, că Anglia nici o'un preț nu vré război. Președintele să reclame numai drepturile sale. Cum-că aceste sugerări trădătoare s'au făcut în adevăr, despre acesta nu mai pôte fi nici o îndoială și însuși președintele a promis destăinuirii în privința acesta.

În America s'au luat măsuri în timpul din urmă contra anarhiștilor. N'ar fi ore un lucru tot așa de folositor a lua măsuri în toate țările în potriiva lucrării periculoase a internaționalei jidovesci?

Odinoriă se mărgineau jidovii la exploatarea țării, în care se aflau. Acum profită și de politica universală și încercă națiunile în războie. Nelegiuirile jidovilor de curte de odinoriă sunt juocările de copii, pe lângă nelegiuirile, ce le comitați jidovii universal. Și totuși mai există creștini, cari s'arbitorează pe as-menea oameni!

DIVERSE.

Akathistos. Cuvântul acatist vine dela cuvântul grecesc (hymnos) *acathistos*, care va să dăcă „îmn (cântat) stând în picioare“. „Kathistemi“ însemnăză adevă pe grecesc a ședé, „kathistos“ = aședat, ședend, „akathistos“ = stând în picioare. Îmnul acatist era un cântec de mulțumită, cântat de cler și popor stând în picioare în onorea Maicii Domnului pentru scăparea

miracluosă a Constantinopolului și a imperiului din mâinile Avarilor, scăpare atribuită intervenției Maicii Domnului și repețită în trei rânduri, anume: la 626, 677 și 717. În amintirea acestei scăpări s'a celebrat în ajunul Duminecii a 5-a din postul Pașoilor o s'erbătoare anume, la care s'a cântat „îmnul acatist“. Nu se scie cu siguranță, cine l'a compus. Unii spun, că autorul ar fi Sergiu, patriarhul Constantinopolei (610—638). În tot cazul acest îmn mare este o grandioasă dovadă despre cultul, cu care a fost onorată Prea Curata Fecioră în biserica orientală, precum și despre puterea, ce a exercitat-o acest cult asupra poesiei. „Ceea ce a putut scote la ivelă entuziasmul pentru sfânta Fecioră împreună cu cunoștința timpurilor biblice și peste tot a obiceiurilor și cugetelor religioase și ceea-ce a putut adăoga podobeale limbei, dibăcia expresiunilor, arta ritmelor și a rimelor, totul este concentrat aici într'un chip neîntrecut“, dice I. L. Iacobi (*Zur Geschichte der griechischen Kirchenliedes*). — a.

Un mijloc nou de a se căsători. Unii, ca să se căsătorască, se adresază la agenții său la anume votri; alții încredințază diarelor grijea de a-le procura soța inimei; nici unul însă n'a întrebuițat încă mijlocul de care a usat un pastor (preot) metodist american, văduv și fără copii. Acest mijloc e original; din nenorocire el nu stă, decât la dispoziția pastorilor. Amintitul eclesiast, care de curând se aședase într'o comună, a debutat în amvon cu următoarele cuvinte:

„Sunt văduv și caut o femeie, care binevoește a-și uni existența sa cu a mea. Cunosco puțin din comună și mi-e desgusgător a recurge la mijlocul anunțurilor. În aceste condițiuni prefer a mă adresa direct la iubita mea obște și a cere damelor și domnișoarelor prezente, cari ar fi dispuse să mă ia de bărbat, de a binevoi să se ridice“. Abia a terminat, și o damă s'a și ridicat, apoi alta, apoi a treia. Cu o iutelă a deciziunii, care-i servește spre onore, pastorul a ales pe cea dintâi din aceste dame, apoi... a continuat predica sa, ca și când nu s'ar fi petrecut nimic estra-ordinar.

Proprietar: *Dr. Aurel Mureșianu*.
Redactor responsabil: *Traian H. Pop*.

Biurul avocaților asociați.

C. Rădulescu,

fost procuror și judecător de tribunal, și

Nicolae Andrei Popovici,

doctor în drept, fost magistrat,

se angajază a pleda înaintea tuturor instanțelor judecătorești din România, procese de orice natură, esecutării de hotăriri și creațe.

București, strada Smărdan 53.

Cultivatorilor

de

Sămânță de trifoiu

— din —

Comitatele Brașov și Treiscaune.

În unele ținuturi ale comitatelor Brașov și Treiscaune recolta de **sămânță de trifoiu roșiu, bob mare** în anul acesta a fost deosebit de bună, astfel, că pentru sămânța de trifoiu din părțile acelea plătesc preț mult mai mare, ca **pentru sămânța obișnuită** și anume din ținuturile indicate pentru

TRIFOIU ROȘIU

după calitate pentru 100 Kilograme 48—52 fl. primită acolo și plătită.

Rog a se trimite probe mai mari, indicându-se și cantitatea direct la firma mea în BUDAPESTA.

EDMUND MAUTHNER,
comersant de sămânțe al curții c. s. r.,
Budapest VII Rotenbiller utca
28 szám.

„Călinarul Plugarului” pe anul comun 1902.

A apărut și se poate procura dela Tipografia A. Mureșianu (Brașov) „Călinarul Plugarului” pe anul comun 1902.—Anul X.

Acest călinar, care se estinde pe 9 côle de tipar format 8/0 mare cuprinde:

In partea calendaristică: Cronologia anului 1902; Regentul anului; Sărbătorile și alte zile schimbătoare; calculul sărbătorilor mai mari; Porturile etc. Urmază partea strict calendaristică: cele 12 luni ale anului cu sfaturi pentru plugari și semnele de timp după calendarul de 100 de ani.

Urmază Genealogia domnitorilor; Taxele telegramelor și postele; Competințe de timbru și taxe; Scala timbrelor; Têrgurile din Ardeal, Bănat și Tera ungurescă în ordine alfabetică și apoi după lună și zi; Tîrgurile din Bucovina; Măsurile metrice etc.

In partea literară se găsesc bucăți alese de cetit: „Cetatea dela Fântânele”; (Moșul: Teofil Frâncu); „O scrisore dela Muselim Selo” (poesie de G. Coșbuc); „Frumoșa Irina” (baladă de St. O. Iosif); „Raze de primăvară” (poesie de Z. Bărsan-Veturio); „Grăuntele de grâu” (de contele Lew Tolstoi); „Betrânul clopotar” (Idilă de primăvară, de W. Korolenko); „Lăcomia strică omnia” (Proverbe de Marion); „Două hiene” (fabulă, de Gavril Bodnariu); „Gâscele Ovreului” (anecdotă, de Cărăbuș).

Partea economică: „O ramură de producțiune și avuția națională”; „Faceti pânză în casă” (ambele de Dr. G. Maior); „Economia”: „Iernatul vitelor”. — Urmază diferite povețe; lectură distractivă, glume etc.

Călinarul mai are și ilustrațiunea; George Lazar, portret și biografie.

Un exemplar al călinarului costă 25 cr. (50 bani), plus 5 bani porto postal. Vânșătorilor se dă rabat convenit.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Decembrie n. 1901.

Table with financial data including Renta ung. de aur 4%, Renta de corone ung. 4%, Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Cursul pieței Brașov.

Din 15 Decembrie n. 1901.

Table with market prices for various goods like Fanenota rom. Cump. 18.92 Vënd. 18.96, Argint român. Cump. 18.30 Vënd. 18.34, etc.

ANUNCIURI (insertiuni și reclame)

sunt a se adresa subscrisiei administratiunii. In cazul publicării unui anunciu mai mult de odată se face soadēmēt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administr. „Gazetei Trans.”

Bursa de mărfuri din Budapesta.

din 12 Dec. 1901

Table with columns Săminte, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogramme, containing data for various grain types like Grâu Bănățenesc, Grâu dela Tisa, etc.

Table with columns Săminte vechi ori nouă, Soiul, Calitatea per Hect., Prețul per 100 chilogramme, containing data for oil and other products.

Table with columns Produse div., Soiul, Cursul, containing data for various commodities like Sam. de trifoi, Ulei de rapiță, etc.

Bursa de București

din 12 Dec. 1901.

Table with columns Valori, Do. bândă, Scad. cup., Cu ban/gata, containing financial data for various bonds and securities.

La espozitiile igienice din Cairo in anul 18 5 și in Londra la anul 1895 a fost premiat

SPIRITUL REUMA

cu diploma de onore și cu medaliă de aur. Probat de capacități medicale și întrebuințat cu succes în spitale

SPIRITUL-REUMA

are efect sigur la toate părțile corpului și anume: contra reumatismului, durerii de nervi, șoldină, reumatisma, asthmă ș. a. Dureri de dinți și cap vindecă în 5 minute

Prețul unei sticle cu regula întrebuințării 1 coronă, calitate mai tare 2 cor. 40 bani. Depou principal în BUDAPESTA la farmacia D-lui Josif Török, Király-utca nr. 12.

WIDDER GYULA

farmacist în Sátoralia-Ujhely. Comanda din provincie se efectuează prompt. Depou în Brașov la Victor Roth farmacia la Ursu, Alexina Jekelius, Franz Kelemen, Friedrich Stenner, Karl's Schuster. In Cnhalm: la E. Victor Milas.

3-59,347.

tot felul de Manuși, Ciorapi

Cadou practic pentru Crăciun, recomand, recunoscute ca bune, cu deosebire durabile JUPONE TRICOTATE cu tôte că sunt ușore, ține cald mai mult ca alte streine. Cu tötă stima

GEORG FOITH,

tricotaj mehanic

Brașov, strada Porții nr. 21.

Mai bune și mai ieftine ca în alta parte.

Publicațiune.

Imobilele aparținătoare moștenirii după Dr. Ferdinand Otroban, ce sunt specificate mai jos în mod amănunțit, se vor vinde în zilele de 30 și 31 Decembrie st. n. în cancelaria notarului public reg. Karl Schnell (Brașov, Strada Vămii Nr. 17—15) prin licitațiune publică, ce se va ține acolo de bună-voie, începând dela orele 9 dimineața.

Condițiunile amănunțite de licitare se pot vedé și ceti în cancelaria notarului reg. Karl Schnell. Imobilele nu se vor vinde sub prețul evaluării fisat.

- 1. Casă de piatră indusă în cartea funduară din Brașov Nr. 2660, A + 5372 n-ri top. și situată în Brașov Strada Spitalului nr. 32 (nou) 430 (vechiu) 13,000
2. Casă de piatră și grădină indusă în cartea funduară din Brașov Nr. 2660 A + 6193, 6194/1. n-ri top. și situată în suburbiul Blumēna, str. măștrilor, nr. 19 (nou), 33 (vechiu) 18,000
3. Casa de piatră indusă în cartea funduară din Brașov Nr. 2660 A + 5498/1 și 5498/2, n-ri top., situată în str. Sftului Ioan Nr. 17 (nou), 638 (vechiu) 40,000
4. Casa de lemn indusă în cartea funduară din Brașov nr. 2660 A + 3348, 3349 n-ri top., situată în suburbiul Scheiș, podul Crețului, Nr. 107 (nou), 676 (vechiu) 2000
5. Casa indusă în cartea funduară din Brașov, nr. 2660 A + 202 și 203 n-ri top., situată în suburbiul Brașovul-vechiu, Strada Tintășilor Nr. 33 (nou), 106 (vechiu) 600
6. Villa din Predeal, cu tot mobilierul din ea și cu aranjamentul indusă în cartea funduară din Brașov nr. 10,961 A + 25,404/12 nr. top., situată imediat la graniță 16,000
7. Casa cu șese apartamente de locuit, cu o mare grădină de pome. odăile folosite pentru locuință de vară dimpreună cu mobilierul, indusă în cartea funduară din Bacifalu (Săcele) nr. 598 A + 1659/1, 1659/2, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665 nr. top., situată în acea comună nr. casei 446 20 000
8. Casa cu patru locuințe și grădină, indusă în cartea funduară din Bacifalu nr. 598 A + 1358, 1359/2, 1360/2, 1361/2, 1363/2 1364/2 n-ri top., nr. casei 445 10,000
9. Așa numita „Villa Zona” din Elepatak cu întreg aranjamentul, cu mobilele din ea, cu partea de drept la băi, la apa minerală, indusă în cartea funduară din Elepatak nr. 3118 A + 1535, 1546/1, 1546/2, 1546/3, 1547, 2744 nr. top., cu măieriste 14,000

Ca vadiu sunt a se depuee 10 procente din prețul strigării in bani gata seu în hârtii de valere, cari sunt admise pentru cautiuni.

Hotelul Baross din Brașov (strada Porții Nr. 16) și „Prima fabrică de petrolu”, precum și posesiunile dela Fule și Bardosy, ce se țin de moștenire, se vor licita în 15 Februarie 1902 pe basa unei publicațiuni deosebite.

Brașov, 6 Decembrie 1901.

Moștenitorii răposatului

Dr. Ferdinand Otroban

4-8

Depozitul fabricii de postavuri, covore și strae.

Cele mai potrivite cadouri de Crăciun le recomand Specialitate de Covore din lână curată calitate forțe bună și asortiment bogat, cu prețuri forțe ieftine.

In urma Sesonului înaintat, vënd mărfurile de lână, cu prețuri reduse.

Apelând la sprijinul On. public, sunt cu tötă stima

ADOLF F. MAZANEK, Brașov, strada Porții nr. 24.

Depozitul fabricii de postavuri, covore și strae.